

stare. Govornik jo razloži. Predlaganih sprememb, ki bi bile v korist kmetu, Nemci niso sprejeli. Zopet smo segli po obstrukciji, proračun ni mogel priti pod streho, ker je namestnik poprej odgodil deželni zbor. Drugače nismo mogli postopati. Delali smo, a dosegli ničesar. Na vas, volilci, je sedaj, da odobrite naše postopanje!

Ko poslanec konča, ves zbor navdušeno pritrjuje njegovim besedam. Vsi so bili veseli, da se je vendar enkrat posrečilo Slovincem v Gradcu, pokazati Nemcem, da so časi robovanja minoli in da si Slovenci ne puste več teptati najnavadnejših pravic.

Sedaj so se oglašali kmetje za pojasnila pri poslancu, tako Šuman, Roškar. Vse je zadovoljil z odgovori. Evald Vračko pozdravi zbor v imenu jarenskega polit. društva in razlaga žalostni položaj ob meji.

Končno so bile soglasno sprejete sledeče resolucije: 1. Zbor izreka zahvalo in zaupanje poslancem Roškarju, dr. Ploju in Robiču ter popolnoma odobrava postopanje poslancev in obstrukcijo.

2. V smislu gesla »Proč od Gradca!« naj se za štajerske Slovence razdeli dežela v upravnem oziru, da dobi svoj namestniški oddelek, slov. dežel. šolski svet in slovensko kmetijsko družbo.

3. Zbor ponavlja tirjatev za naše šole. Za naše usluge, za naše davke tirjamo, da nam da vlada slov. učilišča kakor gimnazije, učiteljske, obrtne in kmetijske šole v slov. jeziku in slov. vseučilišče v Ljubljani.

4. Za slovenske pokrajine se osnuje slovensko nadsodišče v Ljubljani.

5. Avstrija se naj preosnuje po narodnih skupinah, da dobimo Slovenci zjedinjeno Slovenijo.

6. Naši poslanci na Dunaju naj tudi v bodoče z vso odločnostjo nastopijo proti sedanjim vladi, da enkrat našim tirjatom ustreže.

Predsednik zahvali zborovalce, jih spodbuja za narodno delo ter zaključuje zbor, ki je vse zbrane zadovoljil.

Rusko-japonska vojna.

Na suhem.

Majhni boji med obema armadama se še vsak dan nadaljujejo, vendar do splošne bitke še vedno ni prišlo. Rusi imajo posejdeno jako važno postojanko, Putilovo goro, ki nadvladuje celo dolino. V noči od 18. t. m. so Japonci napadli posadko na tem hribu, da bi se ga polastili. Toda Kuropatkin ve, kake važnosti je hrib, zato ga je utrdil in postavil tja močno posadko, ki je hrabro odbila japonski napad.

Dopisnik Reuterjevega urada pri ruski zahodni armadi poroča dne 17. t. m. preko Mukdena: Že štiri dni ni streljalo niti top-

srača, odvrne mož. »Nenavadna sila me je vrgla na kolena —.«

Za nekoliko dni, ko je Milovič delal v tovarni, pride k njemu stari lečnik.

»Prinesem vam preradostno vest«, začne po kratkem pozdravu. »Česar sem se komaj nadejal, to se je zgodilo. Vaša soproga je premagala bolezen in povem vam, da je rešena!«

V prvi radosti objame Milovič zdravnika. »Bogu slava in hvala!« vzklikne. »Današnji dan mi je še od druge strani dan veselja. Danes je dogotovljeno poslednje delo, da zopet postavim svojo tovarno. Zopet lahko rabim odpuščene delavce in moj oskrbnik mi zatrjuje, da zadovoljimo z majhnimi zgubami svoje naročnike.«

Lečnik mu se čestita in odide.

Naša povest se bliža k koncu. Danes je gospa Milovičeva že zdrava od težke bolezni in tovarna se je razvila lepše kakor prej. Na onem mestu, kjer je padla Lilijska v vodo, je dal gospod Milovič sezidati kapelo na čast sv. Družine. Njegovo spreobrnenje je bilo

ništvo niti pehota. Japonci se zbirajo pred levim krilom ruske desne armade in pred središčem. Rusi so zelo utrdili svoje postojanke.

Hud mrzaz zadnjih treh dni je prisilil čete, da so se umaknile v podzemeljske koče, vsled česar je streljanje prenehalo. Nemožnost, zakopavati se v zamrznjena tla, onemogočuje delavnost obeh armad. Reke so zamrznjene. Japonci prihajajo neoboroženi k Šahu po vodo. Rusi pri tem ne streljajo na nje.

Kuropatkin je dobil močna ojačenja s težkimi topovi iz Harbina. Japonci so se Šahu nenadoma približali ter se nahajajo sedaj 19 km od Mukdena. To znači, da napada Kuroki na vzhodu.

Japonci zbirajo pri Jantaju veliko število čet. Tja gredo tudi čete iz Njučvana. Gorsko topništvo je pomnoženo. Japonci delajo jarke in okope v bližini Rusov.

Dopisnik »Brž. Vjed.« poroča, da se je slišalo 18. in 19. t. m. hudo streljanje s topovi, posebno z ruskega desnega krilo. Rusi pričakujejo, da bodo Japonci začeli prodirati. Japonske izgube znašajo od 9. oktob. 15.000 mrtvih in 10.000 ranjenih.

Na morju.

Preiskava o Hulski zadevi kaže vedno bolj in bolj, da so se med ribiškimi ladjami le nahajale sumljive tuje ladje, ako tudi mogoče niso bile torpedovke, kakor trdijo ruski častniki. Zaslisanje prič je namreč doglalo, da so bili tudi ribiči prepričani, da se nahajajo med njimi tuje ladje. Zjutraj po tem dogodku so videli ribiči v svoji bližini parnik, ki je bil podoben vojni ladji. Po noči pa so ribiči videli, ko se je ruskemu brodovju bližala ladja, ki ni imela nobenih luči, a je bila podobna torpedovki. Iz teh izpovedi je jasno, da so Rusi prav ravnali, ko so bili v skrajni meji pazljivi in oprezni, kajti ni več dvoma, da se je nameraval napad na brodovje.

Vse ruske vojne ladje v Port Arturu so še nepoškodovane, vendar pa morajo neprestano menjati svoj prostor, da jih ne zadenejo japonske granate. Splošno se zbog tega sodi, da bodo skušale vdreti iz pristanišča in ulti.

Tudi vladivostsko brodovje je že popolnoma popravljeno. Admiral Skridlov je bil v Mukdenu pri Kuropatkinu, s katerim sta se pogovorila o nadaljnjem bojevanju. Sridlov se je vrnil v Vladivostok in se bo bržkone kmalo začel gibati s svojim brodovjem.

Baltiško brodovje mirno nadaljuje svojo pot. Napadi se bodo začeli bržkone ponavljati šele v Indijskem oceanu. Oba oddelka prvega brodovja, od katerih eden pluje okoli Afrike drugi skozi Sueški kanal, se bosta adružila pri otoku Madagaskar, kjer bo brodovje počakalo na drugo brodovje, ki pluje sedaj skozi dansko morje.

temeljito in trajno. Pogostokrat ide s svojim Milanom in Lilijsko h kapelici, da pridene sveže cvetje in pomoli k sv. Družini.

»Oh kako sem srečna sedaj«, reče nekega večera gospa Lilijska, ko so se vračali od kapelice, »ker vem, da smo vsi vdani naši sv. veri.«

»In jaz čutim vsak dan bolj, kolika sreča je prava vera vsakemu kristijanulodvrne Milovič. Delajva sedaj na to, da najin sin tega blagora ne zgubi. A da sem zopet to, kar sem, namreč čislam tovarnar, da si ozdravela ti, da sem postal to, kar sem bil v mladosti, si dosegla ti, Milan in končno jaz po potu molitve in spoznanja!«

»Hvala sv. Družini«, pristavila je Lilijska.

Odločno zborovanje. Nekje je bilo brati poročilo o zborovanju nekega znanstvenega društva. Tiskarski skratelj pa si je dovolil naslednjo šalo: Predsednik otvori zborovanje in podavi (mesto pozdravi) navzoče ude.

Port Artur.

Dne 15. t. m. je došla v luko Čifu torpedovka »Raztoropni«, katere kapitan je imel tajna poročila. Kakšna da so, tega nihče ne ve. Ko je kapitan videl, da ne more več iz luke, ker je zunaj luke križalo več japonskih ladij, ki so čakale na njega, je razstrelil Raztoropnega v zrak.

Poveljnik »Raztoropnega«, je dejal, da stanje trdnjave nikakor še ni tako, kakor se govori. Vkljub vsem silnim japonskim napadom so še vse glavne utrdbe okrog Port Arturja v ruskih rokah. To ne velja le za Ljaotešan, ampak za važne zasedbe okrog Port Arturja. Vsak dan obstreljavajo Japonci utrdbe, a v zadnjem času niso napredovali prav nič. V Port Arturu je še živeža in premoga za eno celo leto. Posadka je polna samozavesti in poguma. Poveljnik je sporočil, da je bivši guverner v Daljnem, Saharov, umrl v Port Arturu na legarju. (To ni oni generalni poročnik Saharov pri mandžurijski armadi. Ur.) — Poveljnik je pravil dalje, da so ladje popravljene, kolikor mogoče in najbrže bi nekatere lahko odplule. — Dopisnik »Daily Mail« je dobil pri pogledu na »Raztoropnega« sledeči vtis: Modre uniforme in zimska obleka moštva je bila še prav čedna, le tu pa tam nekoliko raztrgana. Ladja je bila umazana. Poveljnik se je opravičeval, češ da ni bilo časa. Moštvo je pripravljalo torpede.

»Pričakovali smo boja.« — Na krovu se je sprehajal rejen in zadovoljen pes. Vse je bilo v čudovito dobrem stanju, z ozirom na vožnjo, ki jo je imela ladja prestati. Naj si bo stanje trdnjave to ali ono, gotovo je, da ni tako obupno, kakor si ljudje predstavljajo. Port Artur je po devetmesečnem obleganju ter neprestanem obstreljevanju mogel odpustiti še popolnoma nepoškodovano bojno ladjo s popolnim moštvom, katerega zdravstveno stanje je ugodno. Ladja ni bila le preskrbljena z potrebnim živežem, ampak tudi s pivom in tobakom. — Dopisnik lista »Daily Chronicle« pa je videl v ladjini kuhinji sveže meso, pivo, tobak in sočivje. Ruski častniki na »Raztoropnem« so izjavili, da ni res, da bi se bil »Bajan« potopil. Res je, da se je poškodoval stroj, ki so ga pa kmalu popravili. Križarice vsak dan plovejo iz luke, medtem ko oklopnice ostanejo v luki. Poveljnik ni prinesel nikakih brzojavk. Pač pa je brzojavil carju, da so Rusi doslej odbili še vse japonske napade na trdnjavo, ter obdržali še vse glavne utrbe. Tako torej poročajo angleški viri. Torej so še zdavnaj prengljena poročila, da stoji Port Artur pred padcem.

Iz Čifua še poročajo, da je poveljnik »Raztoropnega« izjavil, da po njegovem mnenju Port Artur sploh ne bo nikdar padel. Isto potrjuje tudi moštvo. Za vodo ni skrbeti, ker je vse preskrbljeno, da se zbira deževnic. Nobeden generalov ni ranjen. Peterburški krogi so mnenja, da bodo »Raztoropnemu« sledile še ostale ladje. Iz Tjencina v Mukden došli potnik zatrjuje, da je obleganje Port Arturja silno slabo. Togo je namreč oddal del brodovja v popravo.

Japonci še vedno napadajo Port Artur, vendar pa poroča poročevalec angleškega lista »Dayli Telegraph«, da so že silno utrujeni. Kakor je razvidno iz Japonskega uradnega poročila, je palo pred trdnjavo že 70.000 japonskih vojakov. Koliko je že padlo Rusov, se ne ve, ker o tem ne dojde nikako poročilo iz trdnjave. Sumi se, da se je okrcilo število posadke za polovico in da šteje sedaj kakih 28.000 mož.

Državni zbor.

Dunaj, 19. novemb. 1904.

Državni zbor se je otvoril v četrtek, dne 17. novembra. Zmešujave v državi, kakor v parlamentu so večje, kakor so bile. Vlada se je sicer nekako spremenila; Čehi so dobili svojega zastopnika v ministrstvu. Toda notranjega uradnega jezika in češkega vseučilišča v Brnu (na Moravskem) njim vlada ni